

Sygn. akt IC 3180/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Joanna Kończyk

Protokolant: E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2015 r. w S. sprawy

z powództwa M. B. (B.)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 17.590,24 zł (siedemnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt złotych 24/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 3.797 zł (trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w S. kwotę 630 zł (sześćset trzydzieści złotych 00/100) tytułem nieuiszczonych wydatków na wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt I C 3180/13

UZASADNIENIE

Powód M. B., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 17.590,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 07.01.2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Powód wskazał, że w dniu 06.12.2010 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd powoda, samochód marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W chwili zdarzenia auto powoda objęte było u pozwanego ubezpieczeniem autocasco. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał oględzin pojazdu, przyjął na siebie odpowiedzialność za przedmiotową szkodę i przyznał odszkodowanie w łącznej kwocie 23.863,66 zł. W ocenie strony powodowej przyznana kwota odszkodowania została rażąco zaniżona. Przede wszystkim ubezpieczyciel nie ujął w kosztorysie naprawy konieczności wymiany bloku silnika, mimo że jego uszkodzenia są widoczne na zdjęciach wykonanych przez pracownika pozwanego. Ponadto ubezpieczyciel zastosował zaniżone stawki za roboczogodzinę oraz wypłacił odszkodowanie w kwocie netto, mimo że Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. VI Aca110/07 uznał za niedozwoloną klauzulę o nieuwzględnieniu podatku VAT przy rozliczaniu szkody. Mając na uwadze powyższe zastrzeżenia należy wskazać, że zgodnie z kosztorysem sporządzonym przez niezależnego rzeczoznawcę, w oparciu o zapisy o.w.u. autocasco, wartość szkody wynosi 41.453,90 zł i taka też kwota powinna być wypłacona powodowi. Legitymacja procesowa poszkodowanego wynika ze zwrotnego przeniesienia na powoda własności przewłaszczonego pojazdu oraz wygaśnięcia nabycia przez (...) Bank S.A. w W. uprawnień z przelewu praw z umowy ubezpieczenia.

W odpowiedzi na pozew **pozwany (...) S.A. w W.**, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Pełnomocnik pozwanego przyznał jako okoliczność bezsporną, że likwidował szkodę, jaką poniósł powód M. B. w pojeździe marki A. (...) o numerze rej. (...) na skutek zdarzenia z dnia 6 grudnia 2010 r. z łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco, do której zastosowanie miały Ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...). Pozwany rozliczył przedmiotową szkodę, sporządził zgodnie z warunkami łączącej strony umowy, kalkulację naprawy i wypłacił na rzecz poszkodowanego 23863,66 zł. Pozwany nie wypełnił obowiązków, które pozwalałyby na ustalenie odszkodowania według innych reguł, ponieważ nie dokonał ustaleń o których mowa w § 22 ust. 4 o.w.u ani nie przedstawił rachunków za naprawę pojazdu, o których mowa w § 22 ust. 7 o.w.u. Pełnomocnik pozwanego wskazał, że kwestionuje konieczność wymiany bloku silnika jako pozostającą w związku przyczynowym z przedmiotową szkodą-powód nie wykazał, aby do tego uszkodzenia doszło na skutek zdarzenia z dnia 6 grudnia 2010 r. Ponadto pojazd powoda był wcześniej, tj. przed dniem 6 grudnia 2010 r. pojazdem uszkodzonym, zakwalifikowanym jako „total loss” na terenie Stanów Zjednoczonych. Pełnomocnik pozwanego z ostrożności procesowej, kwestionując prywatny kosztorys przedstawiony przez powoda, wniósł, by biegły sądowy rzeczoznawca w zakresie wyceny pojazdów i szacowania szkód ustalił, czy zaistniała szkoda, zgodnie z warunkami umowy, nie powinna zostać rozliczona jako „szkoda całkowita”. Nadto pełnomocnik pozwanego zakwestionował datę od której powód domaga się naliczania odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Samochód A. (...) rocznik 2008 został nabyty przez M. B. od Z. C. na podstawie umowy kupna sprzedaży z dnia 21 sierpnia 2010 r. za kwotę 73.500zł. Pojazd w momencie sprzedaży był zarejestrowany na terenie Polski i dopuszczony do ruchu.

dowód: umowa kupna sprzedaży k. 81

M. B. w dniu 23 sierpnia 2010 r. zawarł z (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia autocasco samochodu osobowego marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) na okres od dnia 23 sierpnia 2010 r. do dnia 22 sierpnia 2011 r. w wariancie serwisowym z sumą ubezpieczenia opiewającą na kwotę 107.500 zł. Część postanowień umownych stanowiły Ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 11 marca 2010 r.

bezsporne

W dniu 6 grudnia 2010 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, wskutek którego samochód marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) uległ uszkodzeniu. M. B. w dniu 6 grudnia 2010 r. zgłosił szkodę (...) S.A.

bezsporne

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) S.A. w dniu 4 marca 2011 r. wydał decyzję o wypłacie M. B. odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe marki A. o nr rej. (...) w wysokości 23.863,66 zł.

bezsporne

Uszkodzenie bloku silnika pojazdu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) nastąpiło wskutek zdarzenia drogowego w dniu 6 grudnia 2010 r.

dowód: opinia pisemna biegłego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych M. S. k.169-187

Wartość pojazdu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) w stanie przed szkodą z dnia 6 grudnia 2010 r. wynosiła 85.600,00 zł.

dowód: opinia pisemna uzupełniająca biegłego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych M. S. k.253-256

Wysokość kosztów przywrócenia pojazdu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) do stanu sprzed szkody zaistniałej w dniu 6 grudnia 2010 r., ustalona w oparciu o warunki zawartej przez M. B. z (...) S.A. w W. umowy ubezpieczenia autocasco wynosi 58.874,76 zł brutto, (45.333,57 netto)

dowód: opinia pisemna biegłego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych M. S. k.169-187

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Między stronami niesporne było, że łączy się je umowa ubezpieczenia autocasco pojazdu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...), stanowiącego własność powoda, niesporne było również zaistnienie szkody w dniu 6 grudnia 2010 r. ani okoliczność, że powód nie przedstawił rachunków za naprawę pojazdu. Pełnomocnik powoda nie kwestionował również legitymacji czynnej powoda. Sporna natomiast była okoliczność, czy następstwem przedmiotowego zdarzenia było uszkodzenie bloku silnika w pojeździe powoda, wysokość należnego powodowi odszkodowania, wartość pojazdu powoda przed zaistnieniem szkody. Pełnomocnik pozwanego wskazywał, że w razie ustalenia, że uszkodzenie bloku silnika w pojeździe powoda nastąpiło wskutek zdarzenia drogowego z dnia 6 grudnia 2010 r., szkoda powinna być rozliczona jako tzw. szkoda całkowita, bowiem kosztorysowo ustalona w oparciu o warunki łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco wysokość kosztów naprawy pojazdu marki A. (...) n rej. (...) przekraczałaby wówczas 70% wartości pojazdu w stanie sprzed szkody.

Podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego były w pierwszej kolejności postanowienia łączącej strony umowy, w tym stanowiące integralną część tej umowy Ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 11 marca 2010 r. (dalej przywoływane jako: OWU). W zakresie nieuregulowanym postanowieniami umownymi miały zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego, w tym dotyczące umowy ubezpieczenia.

By ustalić sporne między stronami okoliczności Sąd uwzględnił wniosek dowodowy stron i dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych na okoliczność ustalenia wysokości kosztów przywrócenia pojazdu powoda marki A. (...) o nr rej. (...) do stanu sprzed szkody z dnia 6 grudnia 2010 r. zgodnie z warunkami łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco, w tym ogólnych warunków tej umowy pozwanego oraz na okoliczność ustalenia czy uszkodzenie bloku silnika pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą zaistniałą w dniu 6 grudnia 2010 r., a jeśli tak uwzględnienie tego uszkodzenia przy ustalaniu wysokości odszkodowania.

Biegły W. B. wykonując postanowienie Sądu wydał opinię (k. 101-116), w której ustalił wartość pojazdu powoda w stanie sprzed szkody na kwotę 90.700 zł, a koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wyliczył na kwotę 41.033,00 zł brutto (33.360) zł. Biegły uznał, że uszkodzenie bloku silnika w pojeździe powoda powstało wskutek zdarzenia z dnia 6 grudnia 2010 r. Do opinii biegłego W. B. zarzut złożył pełnomocnik pozwanego. Biegły odniósł się w nich do zarzutów pełnomocnika pozwanego w opinii uzupełniającej, ale strona pozwana podtrzymała zarzuty do opinii, wskazując, że opinia biegłego nie odpowiada na tezę zawartą w postanowieniu Sądu, a nadto biegły nie uzasadnił swojego stanowiska, chociażby co do przyjęcia, że uszkodzenie bloku silnika pozostaje w związku ze szkodą. Sąd podzielając zastrzeżenia strony pozwanej co do opinii biegłego B., który ustalił wartość kosztów naprawy niezgodnie z warunkami łączącej strony umowy, uwzględnił wniosek pełnomocnika pozwanego i dopuścił dowód z opinii innego biegłego na wskazane wyżej okoliczności. Biegły M. S. ustalił, że uszkodzenie bloku silnika pojazdu powoda ma związek przyczynowy ze szkodą zaistniałą w dniu 6 grudnia 2010 r., w konsekwencji czego wysokość kosztów przywrócenia pojazdu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) do stanu sprzed tej szkody ustalona w oparciu o warunki zawartej przez strony umowy ubezpieczenia autocasco wynosi 58.874,76 zł brutto. (k. 169-187) Biegły oszacował wartość pojazdu powoda w stanie sprzed szkody na kwotę 78.200 zł i ustalając, że koszt naprawy pojazdu przekracza 70% jego wartości oszacował wartość tzw. pozostałości pojazdu na kwotę 38.400 zł. Zarzuty do opinii złożyły obie strony, przy czym pełnomocnik powoda podniósł, że biegły nie uwzględnił przy szacowaniu wartości pojazdu powoda w stanie sprzed szkody pełnego wyposażenia pojazdu powoda, zaś pełnomocnik pozwanego

zakwestionował przyjętą przez biegłego wartość tzw. pozostałości pojazdu. Biegły w opinii uzupełniającej (k. 220-229) dokonał ponownego ustalenia wartości pojazdu powoda w stanie sprzed szkody szacując go na kwotę 84.000,00 zł. Tak ustaloną przez biegłego wartość ponownie zakwestionowały obie strony, wskazując jakie wyposażenie pojazdu powoda powinien był biegły uwzględnić, czego nie uczynił. Przy uwzględnieniu zarzutów obu stron biegły w kolejnej opinii uzupełniającej ustalił wartość pojazdu powoda w stanie sprzed szkody na kwotę 85.600,00 zł. (k.353-256) Żadna ze stron nie zakwestionowała tej opinii uzupełniającej.

Sąd dokonując oceny opinii biegłego M. S. uznał, że jest ona wyczerpująca, pełna, jasna i logiczna, a biegły odniósł się do wszystkich stawianych przez strony zarzutów, fachowo uzasadniając swoje stanowisko i wnioski opinii. Sąd nie dopatrywał się również w opinii luk bądź sprzeczności, które podważałyby jej wartość.

Ponieważ, co nie było sporne, powód nie przedstawił oryginałów rachunków lub faktur VAT za naprawę pojazdu, biegły ustalił koszt naprawy pojazdu powoda zgodnie § 22 ust. 7 OWU na kwotę 58.874,76 zł brutto. Wartość pojazdu w stanie sprzed szkody ustalona i niezakwestionowana przez strony wyniosła 85.600,00 zł, a zatem koszt naprawy nie przekraczał 70% tej wartości. Szkoda nie powinna zostać zatem rozliczona w oparciu o § 22 ust. 8 OWU.

Wobec powyższych rozważań i ustalenia, że wartość rynkowa samochodu M. B. na dzień zaistnienia szkody wynosiła 85600 zł, a koszt naprawy pojazdu w kwocie brutto stanowił około 68,78% jego wartości sprzed szkody, nie miała miejsce tzw. szkoda całkowita. Powództwo zasługiwało zatem na uwzględnienie w całości, wobec czego Sąd na podstawie art. 805 §2 pkt 1 kc zasądził na rzecz powoda kwotę 17.590,54 zł, zgodnie z żądaniem pozwu (punkt I wyroku). Kwota ta nie stanowiła w całości różnicy między należnym powodowi odszkodowaniem a tym dotychczas wypłaconym przez pozwanego, ale powód nie dokonał w niniejszym procesie rozszerzenia powództwa. Podkreślić również należy, iż postanowienie zawarte § 22 ust. 7 OWU pozwanego, iż kosztorysowo ustaloną wysokość odszkodowania pomniejsza się o wartość podatku VAT stanowią niedozwoloną klauzulę umowną. Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 października 2006 r., sygn. XVII AmC 147/05, zapis OWU autocasco ubezpieczyciela (...) S.A w Ł. w zakresie, w jakim dotyczy ustalenia wysokości odszkodowania w kwocie netto, uznany został za abuzywną klauzulę umowną. Po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumenta zapis ten został wpisany do rejestru klauzul niedozwolonych pod pozycją 1265. Pozwany nie powinien go zatem stosować we własnych ogólnych warunkach umowy ubezpieczenia autocasco. Zgodnie z art. 385¹ § 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie (§ 2). Powód zawarł umowę z pozwanym jako konsument, a zatem w/ w niedozwolone postanowienie umowy, zawarte w OWU pozwanego nie powinno mieć zastosowania przy ustalaniu wysokości należnego M. B. odszkodowania, które powinno być wypłacone w kwocie brutto.

Zgodnie z ust. § 28 ust. 1 OWU pozwanego odszkodowanie wypłacane jest w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. Powód zawiadomił pozwanego o zaistniałej szkodzie w dniu 6 grudnia 2010 r., a więc odszkodowanie powinno było zostać wypłacone do dnia 5 stycznia 2011 r. Zatem Sąd zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził odsetki za opóźnienie od niewypłaconej przez pozwanego części odszkodowania zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc zasądzając od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, na które złożyły się opłata od pozwu-880, koszty zastępstwa procesowego -2400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz.U.2013 poz. 490 t.j. ze zm.), opłata skarbową za pełnomocnictwo-17 zł, zaliczka na koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego-500 zł.

Łącznie koszty wynagrodzenia biegłych w niniejszej sprawie wyniosły 2130 zł, przy czym do kwoty 1500 zł zostały pokryte z zaliczek uiszczonych przez strony. Sąd nakazał ściąganie od pozwanego kwoty 630 zł, stanowiącej część

wynagrodzenia za sporządzenie przez biegłego opinii pisemnej w sprawie, a które to wydatki zostały tymczasowo pokryte ze Skarbu Państwa (art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Dz.U. 2014.1025 ze zm.), o czym orzeczono w pkt III wyroku.